

[Heick.]

nu skal lægges om, skal der altså banes nye veje.

Men som sagt — jeg udtaler håbet om, at en saglig behandling af dette spørgsmål i et udvalg også vil overbevise den højt-ærede justitsminister om, at der hverken er økonomisk eller anden begrundelse for at nedlægge dette dommerembede. Jeg kan sige, at befolkningen nede på den egn er indstillet på sparsommelighed i den offentlige husholdning, og hvis det kan godtgøres, at der vil være en klar økonomisk fordel ved en rationalisering på dette område, vil dette argument veje tungt til; men der er ikke til dato fremkommet blot beregninger, der i nogen måde godtgør, at der, alle forhold taget i betragtning, er tale om en økonomisk besparelse.

Endelig kan jeg slutte mig til de bemærkninger, andre ærede ordførere har fremsat om, at det nok ville være rigtigst, om vi så en samlet plan for en arrondering af dommerembederne i hele landet, således at ikke de embeder, der tilfældigvis nu bliver ledige, skal føle sig truet. Jeg synes, dette må være et rimeligt krav. Jeg ved, at dommerne ikke kan forflyttes imod deres ønske; men der ville jo ikke ske noget ved, at man havde en plan liggende, som man kunne gå frem efter, men som man først gjorde effektiv, efterhånden som ledighed indtræffer. Det ville være langt at foretrække for dette, at man hovedkulds kommer og tager et embede, fordi det tilfældigvis bliver ledigt. Og det er jo det, der sker her. Fra justitsministeriets side har man så sent som i fjor søgt finansudvalget om en bevilling til en ny politimesterbolig, og man må vel da have regnet med, at embedet skulle fortsætte fremover, sådan som der er 200-årig tradition for. Da embedet så pludselig bliver ledigt, siger man „hups“, griber man til og ændrer dispositionerne.

Jeg tror, en rolig og saglig overvejelse vil klare mange ting, og jeg vil håbe på, at vi får en grundig udvalgsbehandling. Også af den grund glæder jeg mig over, at der

bliver udvalgsbehandling, at egnens befolkning så overfor udvalget vil få lejlighed til at fremføre sine synspunkter i sagen.

Justitsministeren (*Hans Hækkerup*): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem fru Edel Saunte, at dette forslag er et første skridt i retning af den rationalisering på dette område, som justitsministeriet tilstræber, så det ærede medlem vil forstå, at jeg er helt enig i den opfordring, hun rettede til mig.

Til det ærede medlem hr. Vagn Bro vil jeg sige, at det ville naturligvis være det lykkeligste, om man kunne ordne det hele på een gang — som det ærede medlem udtrykte det. Det ville være det lykkeligste, om man på een gang kunne gennemføre den omlægning af landets retskredse, som man nu på længere sigt tilstræber. Vi har i justitsministeriet foreløbig gennemgået disse spørgsmål og opstillet en slags prioritetsliste over, hvor mange dommerembeder det kan blive nødvendigt at oprette for, om jeg må bruge det udtryk, at tilgodese grundlovens regel om, at den, der beklæder dommersæde, skal have den fuldstændige uafhængighed af administrationen. Samtidig har vi søgt at finde frem til, i hvilket omfang det var muligt, uden at gå berettigede interesser for nær, at nedlægge bestående dommerembeder. Men det ærede medlem ved ligesom alle andre i denne sal, at spørgsmålet ikke lader sig løse, medmindre vi står overfor embeds- ledighed eller den pågældende dommer accepterer de ændringer i embedsområdet, der kan blive tale om.

Det ærede medlem gjorde nogle bemærkninger om sammenlægningen af Toftlund-Rødding og nævnte også i denne forbindelse Stege. Det havde jeg naturligvis ventet; jeg havde endda ventet, at det ærede medlem ville have sagt, at det var et afgørende argument for mig, at jeg var valgt dernede. Det sagde det ærede medlem ikke, men det mener han naturligvis. Jeg vil sige til det ærede medlem, at når jeg skal forsvare denne disposition, og det skal jeg jo, kan jeg, synes